

Evangelí del diumenge de la setmana XIX de durant l'any: l'administrador fidel i prudent

Evangelí i comentari del diumenge de la setmana XIX de durant l'any. “Reuniu-vos al cel un tresor que no s’acabi”. Jesús crida els deixebles a ésser sobris i estar despresos de riqueses. No necessiten atresorar coses materials perquè Déu és Pare i té cura d’ells i d’allò que hagin de menester.

Evangelí (Lc 12, 32-48)

No tinguis por, petit ramat, que el vostre Pare es complau a donar-vos el Regne. Veneu els vostres béns i doneu els diners com a almoïna. Procureu-vos bosses que no es facin malbé, reuniu-vos al cel un tresor que no s'acabi; allà, els lladres no s'hi acosten, ni les arnes no destrossen res. Perquè on teniu el tresor, hi tindreu el cor.

Estigueu a punt, amb el cos cenyit i les llànties enceses. Feu com els criats que esperen quan tornarà el seu amo de la festa de noces, per obrir la porta tan bon punt arribi i truqui. Feliços aquells servents que el senyor, quan arribi, trobi vetllant. En veritat us dic que se cenyirà, els farà seure a taula i es posarà a servir-los. Feliços d'ells si ve a mitjanit o a la matinada i els troba vetllant així.

Prou que ho compreneu: si l'amo de la casa hagués sabut a quina hora de

la nit havia de venir el lladre, no hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, perquè el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.

Aleshores Pere li digué:

—Senyor, ¿dius aquesta paràbola per a nosaltres o bé per a tothom?

El Senyor continuà:

—¿Qui és l'administrador fidel i assenyat a qui l'amo confiarà els seus servents perquè els doni al temps degut l'aliment que els pertoca? Felic aquell servent que el seu senyor, quan arriba, troba que ho fa així. Us asseguro amb tota veritat que li confiarà tots els seus béns. Però si aquell servent es deia: «El meu senyor tarda a venir», i començava a pegar als criats i a les criades, a menjar, a beure i a embriagar-se, vindrà el seu senyor el dia que menys s'ho espera i a l'hora que ell

no sap; el castigarà i li farà compartir la sort dels qui no són fidels.

El servent que, coneixent la voluntat del seu amo, no ha preparat o no ha fet allò que l'amo volia, rebrà molts assots. En canvi, el qui, sense conèixer-la, s'ha fet mereixedor d'assots, en rebrà menys. A qui molt li donen, molt li demanaran; i a qui molt li encomanen, li reclamaran encara més.

.....

Comentari

Jesús s'adreça als deixebles ensenyant-los a tenir cura del poble de Déu que els ha encomanat. Valent-se de paràboles i comparacions, marca l'estil de vida que ha de caracteritzar els pastors de l'Església.

D'entrada, ja que han de viure intensament, amb la grandesa de qui

té el cor ple d'ideals, els crida a ser sobris i estar despresos de riqueses. No necessiten atresorar coses materials perquè Déu és Pare i té cura d'ells i d'allò que hagin de menester. Jesús els convida a viure amb una lògica d'amor que es manifesti de manera preferent en l'atenció als altres.

Eleva els seus pensaments cap amunt, perquè ponderin els valors als quals ajustar la seva existència, tenint en compte que hauran de donar compte dels seus actes davant Déu. Les dues paràboles de l'evangelí d'aquest diumenge són una amable exhortació a la vigilància. Amb exemples de la vida quotidiana del seu temps, el Senyor els crida a estar desperts i romandre vigilants.

Benet XVI diu que “aquesta vigilància significa, d'una banda, que l'home no es tanqui en el moment present, abandonant-se a les coses tangibles,

sinó que aixequi la mirada més enllà del moment present i les seves urgències. Del que es tracta és de tenir la mirada posada en Déu per rebre el criteri i la capacitat d'obrar de manera justa. D'altra banda, vigilància vol dir sobretot obertura al bé, a la veritat, a Déu, enmig d'un món sovint inexplicable i assetjat pel poder del mal. Significa que l'home busqui amb totes les forces i amb gran sobrietat fer allò que és just, no vivint segons els seus propis desitjos, sinó segons l'orientació de la fe"[1].

Jesús exemplifica tot això amb les paràboles dels servents vigilants (*Lc* 12, 35-40) i de l'administrador fidel i prudent (*Lc* 12, 42-48). Tant la paraula “servo” (*dolls*, en grec) com “administrador” (*oikonomos*) són termes que a l'Església primitiva designaven aquells que havien de posar especial interès en la cura dels altres germans en la fe. Així, per exemple, sant Pau mateix es presenta

com “Pau, servent de Jesucrist” (*Rm* 1, 1), a qui li agradaria ser considerat pels fidels com a “administrador dels misteris de Déu” (Cf. *1 Co* 4, 1), i, en continuïtat amb l’ensenyament de Jesús en la darrera paràbola, assenyala que “dels administradors, l’únic que n’esperem és que siguin fidels” (*1 Co* 4, 2).

Entre les tasques de “l’administrador” fidel, Jesús assenyala en primer lloc la de donar “al temps degut l’aliment que els pertoca” (*Lc* 12, 42). Molt possiblement, no es refereix només a les qüestions alimentàries, sinó que apunta delicadament a l’Eucaristia. La tasca principal dels successors dels Apòstols i els col·laboradors en el presbiterat consisteix, sens dubte, a posar a disposició del poble cristià l’aliment de l’ànima.

La vinguda gloriosa del Crist, per a jutjar vius i morts, no ha de ser

contemplada amb temor per aquells que han estat servents fidels, perquè ell mateix es posarà a servir-los en aquell moment: “en veritat us dic que se cenyirà, els farà seure a taula i es posarà a servir-los” (Lc 12, 37). “Això implica—comenta també Benet XVI— la certesa en l'esperança que Déu eixugarà tota llàgrima, que res no quedarà sense sentit, que tota injustícia quedarà superada i establerta la justícia. La victòria de l'amor serà la darrera paraula de la història del món”[2].

[1]Joseph Ratzinger-Benet XVI, *Jesús de Natzaret II. Desde la Entrada en Jerusalén hasta la Resurrección*, Encuentro, Madrid, 2011, pp. 333-334.

[2]Ibidem, p. 333.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-
diumenge-de-la-setmana-xix-de-durant-
lany-ladministrador-fidel-i-prudent/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-diumenge-de-la-setmana-xix-de-durant-lany-ladministrador-fidel-i-prudent/)
(15/03/2026)